AUGUSTINUS. BASILIENSIA
Basel und Klosterneuburg, 1434-1435
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=392
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

hominib et secm apprehensionem Unde Augustinus dicit ad plurim q verbis et
alis signis ad agendum secm desiderium nos rpos arcuis contrit non in
singulari oratione tui est vocibus huiusmodi signis utendum quitum proficit
ad excitandum interius mentem Si vero mens p hor distrahatur vel
qualiterunq impediatur est a talibus cessandum quod precipue contingit
in illis quorum mens sic huiusmodi signis est sufficit ad deuotorum pauca
Unde ps dicit Tibi dixit cor meum exquisiuit te faciem meam Et d' ora
legit i Regu c. q loquebatur in corde suo 2o adiungit vocalis oratio quam
ad reddition debiti ut sit homo deo fruiat secm totum illud q ex deo habet
idest no solum mente sed etiam corpe q precipue conuenit oration idest satis-
factoria Unde osee vltio domine aufer iniquitatem et accipe bonum et red
demus vitulos laboris nostri Terrio adiungitur exquisita redundantia
animie et corpis et vehemeti affectione secm illud ps. Letatus est cor meum
et exultauit lingua mea Sed opp q no debeat esse vocalis qr soli deo por
rigitur Sed deus cordis locutionem cognoscit go vox frustra adiungitur
fiant xxxviij di. sedule Soluto non proferuntur ad hor q ignotum deo
manifestetur Sed ad hor vt mens attente vel alioq excitetur in deum
Sed opp oro debet offerri deo in omnibus secm illud Math vi tu autem
cum orauerit intra in cubiculum et clauso hostio ora patrem in abscondito s
p patrem oratio supplicat go ꝛc Soluto dico sicut Crisost dicit sup Math
Expposito dns negat in conuentu oratio vt conuentu videat Und oratio
nichil nouum facere debet q aspiratio hominis vel clamando vel pectus
percutiendo vel manus expandendo nec tamen ut dicit Hugo lio de sinon
dom in monte videre ab hominibus nephas est et ideo ꝛc Hic age ne
ab hominibus videaris

Quodcimo quero et vltimo an ad horas canonicas obligatus etia
ad horas beate virginis vel vigilias mortuorum sit astrictus Dico breuiter
q non q probat p c. j. et cij. di. et alia sua s inducta in quibus patet q
sole hore canonice sunt sub precepto et nichil aliud ꝛc Et ergo exequo a sui
nichil aliud imponit videnti illa sufficit quo ad necessitatem Et si aliq
voluit deo gras impende hoc no debet alis nocere ar v. q ij c. j. secm guil.
Dico tamen licet q quis no teneatur ad eas de iure scripto pt tamen ad eas